

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a až na veky.“
(Žd 13:8)

OBEŽNÝ LIST

MAREC 1974

„Takto hovorí Hospodin, tvoj vykupiteľ, a ten, ktorý ťa utvoril od života matky: Ja Hospodin činím všetko: sám rozprestieram nebesia, roztáham zem zo svojej vlastnej moci; marím znamenia márnotlachov a z vecí robím bláznov; zavraciam múdrych späť a ich vedu obraciam na bláznovstvo; staviam pevne slovo svojho služobníka, aby stálo, a radu svojich poslov vykonávam...“ [Iz 44:24-26]

Všetci praví Boží služobníci zakladali svoje učenie na napísanom Božom Slove, pretože nebesia a zem pominú, ale Božie Slovo zostáva na veky. Keď Pavol predkladal Božiu radu Galatským, položil im otázku: „Čo hovorí Písmo?!“ Vo všetkom, čomu veríme a čo učíme, si musíme klásť otázku: „Čo k tomu hovorí Písmo?“ Či sa to týka našich osobných prežití alebo Božieho spásneho plánu, všetko musí byť v súlade s Božím Slovom.

Pán sám stvoril nebesia a zem a to, čo je na nej. Skrze Slovo Svojej moci povolal do existencie vesmír a nesie a drží ho Svojou mocou. [Žd 1:1-3] On vykonáva to, čo si predsavzal. Všetku našu dôveru kladíme na Neho. On nás všetkých nesie a trpezlivo znáša. Aj pre nás platí Slovo: „*Tvojím príchodom je Boh praveku, a dole na pomoc ramená večnosti.*“ [5M 33:27] Pán nás láskou oslobodil od hriechu a zahynutia a dal nám plnú účasť na bohatstve Svojej milosti. Sme Bohom omilostení a môžeme ho len milovať a dodržiavať Jeho Slovo. On nás vytrhol z pekla a učinil z nás občanov nebies.

Pán v Izaiášovi 44 hovorí, že Svoju radu, ktorú oznámil Svojim poslom, vykoná a že uskutočňuje Slovo Svojich služobníkov. Boh Pán počas všetkých vekov hovoril skrze Svojich prorokov a zjavoval im Svoju radu, ktorú On sám uskutočňuje. V našom čase sa napĺňa veľká časť Božieho spásneho plánu. Pán dodržiava Svoje Slovo a uskutočňuje Svoje zaslúbenia.

Sme Bohu zo srdca vďační, že v rozličných časoch Svojim služobníkom a prorokom oznamoval vo videniach veci, ktoré sa neskôr naplnili. Sme

vďační za každé zjavenie a poučenie, ktoré nám Pán daroval, a voláme s Petrom: *„Aj máme pevnejšie slovo prorocké...”* Peter bol pri tom, keď na hore Premenenia z nebies zaznel Boží hlas. Roky prežíval službu Ježiša Krista, bol na vlastné oči svedkom toho, že boli hriešnici zachránení, chorí boli uzdravení a posadnutí démonmi boli oslobodení.

S absolútnou istotou mohol povedať: *„Lebo sme nešli za chytrácky vymyslenými bájkami, keď sme vám oznámili moc a príchod nášho Pána Ježiša Krista, ale ako takí, ktorí sme boli očitými svedkami Jeho veličenstva.”* On zvestoval moc a návrat nášho Pána Ježiša Krista.

Ani my nekážeme len návrat Ježiša Krista, ale aj moc Jeho vzkriesenia, pretože aj my sme videli nádhernú slávu a stali sme sa očitými svedkami toho, čo On v tomto čase vykonal. Nenasledovali sme chytráckym bájkam, ale uvideli sme jasné svetlo prorockého Slova. V čase, keď zem pokrýva temnota a národy tma, mocne zasvietilo jasné Božie svetlo a žiari v srdciach Jeho vyvolených. Ich jediným meradlom je Božie Slovo.

Založenie Cirkvi

Opakovane dostávame otázku, akým spôsobom začalo Božie dielo. Všetci, ktorí roky čítajú brožúry a sú oboznámení s misijným dielom, vedia o mimoriadnej službe brata Branhama, skrze ktorého Boh v našom čase konal veľké veci. Pretože každá iná cirkev má zakladateľa, majú mnohí názor, že naším zakladateľom je brat Branham. Na to musí byť jasne povedané, že žiadny človek, ale Pán sám založil Svoju Cirkev. Žiadni praví Boží služobníci nemôžu a na základe 1. Korintianom 3:11 ani nikdy nebudú klásť iný základ ako ten, ktorý už je položený, a tým je Ježiš Kristus. Na ňom ďalej budujú. Náš Pán a Spasiteľ sám založil Svoju Cirkev a ani brány pekla ju nemôžu premôcť. Poverením Božích poslov bolo vždy priviesť ľudí späť k pôvodnému Božiemu Slovu, k učeniu apoštolov a prorokov. Nikdy nezakladali cirkvi ani denominácie.

Naša viera je založená výhradne na základe Svätého Písma. Všetko, čo učíme, je obsiahnuté v Biblii. Boh vždy hovoril skrze Svojich služobníkov a pôsobil medzi Svojím ľudom skrze Svojho Ducha. On sám v novozákonnej Cirkvi ustanovil apoštolov, prorokov, pastierov, učiteľov a evanjelistov. [Ef 4:11] Oni všetci boli Pánom použítí, každý podľa svojho povolania a poverenia, k budovaniu Cirkvi. Každý Bohom

povoláný služobník musí mať prežitie, ako mali proroci a apoštoli, skrze ktoré mu bolo dané Božie poverenie. Pravý Boží služobník si nikdy nenárokoval ani sám nezvolil svoje poverenie (službu, úrad), ako to človek koná v pozemskom povolaní (zamestnaní). Väčšina z nich predtým vykonávala iné zamestnanie bez toho, aby si boli vedomí, že boli určení k vyššiemu účelu.

Apoštoli neboli žiadni akademici ani teológovia, nie, oni nasledovali svoje povolanie až do dňa, keď ich Pán Ježiš odvolal. Pavol bol povolaním výrobca stanov a kobercov. Gamalielove prednášky z neho spravili len náboženského fanatika, ktorý prenasledoval veriacich. Na tom sa ešte stále mnoho nezmenilo. Proroci boli hospodári až do dňa, v ktorom im zaznelo Božie povolanie. Ani brat Branham nebol žiadny teológ pred tým, ako začala jeho celosvetová služba.

Z cirkevných dejín vidíme, že Boh k Svojej službe vždy vyvolil mužov, ktorí neboli zatažení nejakou teológiou ani duchovnými názormi. Boží muži, ktorých služba súvisela so spásnymi dejinami, boli už od života matky posvätení Pánu. V ich životoch sa diali nadprirodzené veci, ktoré skladali svedectvo o ich Božom povolaní. Jeremiáš 1:5 hovorí: *„Prv ako som ťa utvoril v lone matky, znal som ťa, a prv ako si vyšiel zo života, posvätil som ťa, za proroka národom som ťa dal.“* Saul, povolaný do služby apoštola, píše Galatánom v kapitole 1:15: *„Ale keď sa zaľúbilo Bohu, ktorý ma oddelil od života mojej matky a povolal svojou milosťou zjaviť vo mne Svojho Syna, aby som ho zvestoval medzi pohanmi, hneď som urobil tak, že som sa neporadil s telom a krvou ...“* On o tom nehovoril s Gamalielom. V okamihu Božieho povolania bol vytrhnutý z ľudského vplyvu. S ním nešlo o nejaké vlastné presvedčenie ani náboženskú fantáziu, ale o skutočné prežitie s Bohom. Videl jasné svetlo slávy Pánovej a počul Ježišov hlas, ktorý ho poveril.

Aj brat Branham bol odo dňa svojho narodenia Bohom mimoriadnym spôsobom vedený. Už ako sedemročnému mu bolo povedané, že nemá fajčiť, piť ani sa poškrňovať, pretože bol posvätený Bohu a určený k mimoriadnej službe. Jeho poverením bolo priviesť nás späť k Božiemu Slovu, pretože v priebehu storočí bolo biblické učenie zmenené a nahradené ľudskými dodatkami a dogmami.

Pán použil splnomocnené a biblické zvestovanie tohto jednoduchého Božieho muža k tomu, aby nám ukázal biblickú cestu s Jeho Cirkvou.

Mnohí z nás smeli prežiť, akým spôsobom bolo zvestované Slovo po kázaní Bohom potvrdené znameniami a divmi. Sme ďaleko od toho oslavovať človeka, pretože vieme, že tieto veci konal sám Boh. Zvestovanie Slova bratom Branhamom bolo pre mnohých ľudí okamihom obratu.

V roku 1955 mali mnohí v Európe tú prednosť počuť brata Branhama. Už vtedy som spoznal, že tento brat mal mimoriadnu službu, aj keď sme ešte nevedeli nič o mimoriadnom Pánovom poverení. Videli sme všetky druhy divov. Slepí získali zrak, hriešnici činili pokánie, chromí boli uzdravení, poviazaní boli oslobodení atď. Čo sme tam videli, bolo skutočne rovnaké ako to, o čom je podaná správa v Skutkoch apoštolov. Súčasne som sa zaoberal všetkým, čo brat Branham učil, a skúšal som to na základe Písma. Vzišlo mi svetlo a uvidel som súvislosti Božej spásnej rady. V roku 1960 som nemohol inak, ako sa plne postaviť na Božiu stranu, veriť Slovu zjavenému pre tento čas a nezvestovať žiadne kompromisy iných. Od toho okamihu sa prirodzene dvere zatvorili. Iní nás zle porozumeli a odvrhli, pretože všade skúšali podľa vlastných pravidiel alebo pravidiel denominácií. Ale Boh Pán mal vlastný plán a ten aj vykonal.

Nový začiatok

Milosťou Božou boli niekoľkí verní súrodenci vo viere tu v Krefelde pripravení počúvať kázania brata Branhama. Najprv vyzeralo všetko bezútešné, pretože všade pred nami varovali. Naše rozhodnutie však bolo pevné – boli sme pripravení i osamotení za každú cenu plne nasledovať Božie Slovo a veriť zaslúbenia pre náš čas. Plne rozhodnutí sme chceli ísť celú cestu s Pánom Ježišom a rešpektovať, čo koná v tomto čase. Milosťou Božou sme nemuseli oplácať zlé zlým ani nadávku nadávkou, ale naplnení Božím Duchom a preniknutí Jeho láskou sme sa modlili za bratov a sestry, ktorí nám od toho dňa nerozumeli.

Ako malá skupina sme sa každý druhý deň zhromažďovali, počúvali Božie Slovo, modlili sa a mocne prežívali Pána. Pán vo Svojej milosti viedol ľudí k tomu, že s radosťou prijímali Slovo. Sme Mu zo srdca vďační, že sme ako zbor smeli prežiť v Jeho svätej prítomnosti nezabudnuteľné hodiny. Stále znova Pán sám staval Svoje drahé Slovo nanovo na svetník a obšťastňoval nás svojou svätou prítomnosťou. S hlbokou vďačnosťou hľadáme späť na dlhoročnú prácu na Pánovej vinici. Zreteľne môžeme

rozpoznať Božiu ruku a vedenie Jeho Svätého Ducha. Boh otvoril dvere ku zvestovaniu Svojho Slova až do končín zeme. Tisíce uverili Božiemu svedectvu v tomto čase.

Zakladanie novej denominácie alebo organizácie nie je v Božej vôli. Tu v Krefelde Boh daroval milosť, že bol založený biblický zbor. Tých málo, ktorí boli na začiatku pri tom, boli za svoju vernosť odmenení. Teraz sa pravidelných bohoslužieb zúčastňuje niekoľko stoviek bratov a sestier. Z toho všade povstali modlitebné skupinky, ktoré sa zhromažďujú pri zjavenom Slove Pána.

Necítim sa zaviazaný žiadnemu smeru viery, ale len Pánu a Jeho Slovu. Podľa toho je zjavené, či bol človek povoláný ľuďmi alebo Bohom. Tí jedni zastupujú ľudské záujmy a tí druhí Božie. Moje povolanie ku zvestovaniu Slova stojí v priamej súvislosti so službou brata Branhamu, pretože to bol ten istý Boh, ktorý jeho poveril uskladiť zjavené Slovo ako pokrm, ktorý mňa povolal tento pokrm rozdávať.

Nikdy nezabudnem na 2. 4. 1962, pretože toho rána som počul Pánov hlas. Bolo to nádherné ráno. Slnko malo každú chvíľu vyjsť, keď som počul nasledujúce slová: **„Môj služobník, tvoj čas pre toto mesto čoskoro skončí, pošlem ťa do iných miest zvestovať Moje Slovo.“** Po tom, čo sa to stalo, videl som sa mimo tela asi 3 m od miesta, kde som sa telesne nachádzal. Zo svojho miesta som videl, ako otváram svoje ústa a počul som, ako vyslovujem slová: „Pane, nebudú ma počúvať, pretože majú všetko v plnosti a žijú v hojnosti.“ Po okamihu ticha zaznel hlas Pánov nanovo: **„Môj služobník, príde čas, v ktorom ťa budú počúvať, zaopatríte si pokrm, pretože príde veľký hlad a potom budeš stáť uprostred ľudu a rozdávať pokrm.“** Pred Bohom a ľuďmi svedčím, že sú tieto slová pravda.

Keď som počul tento hlas, bola mi nápadná autorita, ktorá v ňom bola vyjadrená. Vedel som, že to, čo bolo povedané, je absolútna autorita a má to konečnú platnosť. Hlas znel ako mocný hlas muža. Myslel som si, „keď Pán ešte raz prehovorí, celý svet sa zastaví.“ V prítomnosti Pána mi nikdy nebolo do jasania, ale uchopila ma ctibázeň a svätosť.

Boli menovite uvedené rôzne potraviny, ktoré mali byť uskladené. Preto som najprv vychádzal z toho, že to všetko má prirodzený význam. Ale v decembri toho istého roka som bol vo vnútornej núdzi a túžil som po odpovedi od Pána. Krátko nato som letel do USA, aby som o tom

hovoril s bratom Branhamom. Keď som tam docestoval, bol na neurčitý čas na cestách. Sklesnutý som šiel 2. 12. 1962 na bohoslužbu. Počas modlitby priniesol jeden brat proroctvo, v ktorom zaznelo, že som neprišiel zbytočne, ale že sa stretnem s prorokom, ktorý mi povie všetko od Pána.

Brat Branham ma svojím autom vyzdvihol v hoteli CVJM. Dvaja bratia sedeli na zadných sedadlách a on šoféroval. Spoločne sme obedovali a potom prišli hodiny, na ktoré nikdy nezabudnem. Najprv hovoril o rôznych veciach brat Branham a potom som využil príležitosť a povedal: „Brat Branham, smiem sa ťa niečo spýtať?“ Ďalej som sa nedostal. On odpovedal: „Smiem ti ja povedať, čo ti Pán povedal?“ Často som v jeho službe prežíval dar rozoznania, ale stratil som reč, keď mi do radu, slovo po slove a vetu po vete všetko zopakoval tak, ako to ku mne hovoril Pán. Hlboko zasiahnutý nadprirodzeným darom som viac nedokázal nič povedať, ale len počúvať. Keď brat Branham zopakoval všetko, čo mi Pán povedal, pokračoval a povedal: „Brat Frank, hlad nie je pozemský a pokrm nie je prirodzený ... Boh pošle hlad počuť Jeho Slovo. Pokrm, ktorý máš uskladiť, je to Bohom zjavené Slovo pre tento čas. Kázania sú zachované na páskach... Počkaj s rozdávaním pokrmu, kým nedostaneš zvyšok, ktorý k tomu patrí.“ Nikto si nedokáže predstaviť, čo také prežitie spôsobí. Ten istý Boh, ktorý počas všetkých vekov hovoril skrze Svojich služobníkov, konal teraz to isté a dal mi odpoveď na moje otázky.

Roky 1963 – 1965 boli dlhé roky čakania. Až potom som mohol začať toto poverenie nasledovať. Dostali sme všetky zvukové pásky so vzácnym pokrmom Božieho Slova a všetko sme uskladnili.

V priebehu uplynulých rokov nám Boh dával pokyny prostredníctvom videní, zjavenia a proroctiev, ktoré majú veľkú dôležitosť ako pre službu Slovom, tak aj pre budovanie zboru. Všetci tí, ktorí boli prítomní na zhromaždení na Silvestra 1965/1966 tu v Krefelde, na tieto hodiny nikdy nezabudnú. Dokázal som si predstaviť, že pre ľudí, ktorí nemali žiadne nadprirodzené prežitie s Bohom, je ťažké to pochopiť a uveriť tomu. Nemáme v úmysle nič preháňať ani hovoriť niečo, čo sa nestalo. Toho večera, keď Boh Pán ku nám hovoril a poslal do nášho stredu Svojho anjela, bolo prítomných približne 70 osôb. Počas zhromaždenia Pán hovoril mimoriadnym spôsobom skrze prorocké zjavenie. To, čo

vtedy ešte ležalo v budúcnosti, sa v medzičase naplnilo. Pre nás ostávajú takéto hodiny, v ktorých Pán hovoril, nezabudnuteľnými a dokonale si na ne pamätáme. Každé zjavenie, ktoré Pán dáva, sa doslova napĺňa. To vidíme až do dnešného dňa.

Od apríla 1966 sme smeli rozdávať duchovný pokrm každým možným spôsobom. Kázania boli preložené. Bolo nám umožnené aj cestovať na zhromaždenia od mesta k mestu a z jednej krajiny do druhej. Všade sú ľudia, ktorí s radosťou prichádzajú, aby počuli Božie zjavené Slovo pre tento čas.

Bolo pre nás veľkou udalosťou počas uplynulých rokov cestovať po krajinách východnej Európy. Odvšadiaľ prišli veriaci do zhromaždení a prijímali s radosťou Bohom zjavené Slovo. To mi pripomína prežitie, ktoré som mal v Afrike. V duchu som videl, ako som z pódia pozoroval množstvo ľudí, ktorí prúdili do veľkej sály. Keď som hľadel na toto množstvo ľudu, ako sa všetci posadili, videl som, že ešte ostali prázdne stoličky. Vedel som, že aj tie musia byť obsadené. V tom okamihu sa otvorili dvere a vošiel zástup bratov a sestier a zaznel hlas: **„To je Nevesta z krajín východnej Európy!“** Všetci sa posadili a sála bola obsadená do posledného miesta. O všetko bolo postarané a každý rozumel druhému. Všetci boli plní očakávania.

Pán pozná tých Svojich a pripravuje ich na slávny deň svadobnej hostiny Baránka. Myslíme pri tom na pieseň, ktorú tak rád spieval brat Branham:

*„Prichádzajú z východu i západu, prichádzajú z juhu i severu
... prichádzajú k hostine v nebeskej sále...“*

Rozhlasové vysielania

S Božou pomocou sme dostali možnosť hovoriť prostredníctvom rozhlasových vysielaní každé nedeľné ráno o 6:05 na krátkych a stredných vlnách Rádia Luxemburg. V celej Európe boli dosiahnutí ľudia hovoriaci po nemecky. Odvšadiaľ, dokonca aj z Ruska, dostávame poštu od ľudí, ktorí pochopili, v akom čase žijeme, a z celého srdca veria tomu, čo Boh teraz koná. Prajem si len, aby všetci bratia a sestry, ktorým Boh položil na srdce podporovať toto celosvetové misijné dielo, mohli čítať listy, ktoré dostávame. Zo všetkých cirkví a spoločenstiev

Boh volá úprimných von a hovorí s nimi jasnou rečou. Nepreháňame, ak povieme, že Božiemu svedectvu v tomto čase neuverili len tisíce, ale desaťtisíce.

Zhromaždenia v Zürichu

Každú poslednú nedeľu v mesiaci sa koná v Zürichu zhromaždenie, do ktorého taktiež prichádzajú stovky ľudí, aby počuli Božie Slovo. Nášmu milovanému bratovi Bazzellovi, ktorý v medzičase odišiel k Pánu, ležalo na srdci, aby bolo o súrodencov vo Švajčiarsku takýmto spôsobom postarané. Pre mňa je vždy radosťou tam byť. V tomto meste Boh skrze službu brata Branhamu mocne pôsobil. Dnes máme ešte dostatok ľudí, ktorí na vlastné oči a uši prežili to, čo Pán v roku 1955 práve v Zürichu nádherným spôsobom konal.

Myslíme aj na mnohé Božie deti, ktoré žijú v rozptýlení, ako aj na jednotlivé modlitebné skupiny, ktoré sa schádzajú, aby počúvali preložené kázania a k modlitebným obecnstvám. Rozptýleným i jednotlivcom platí Slovo z Ezechiela 34: *„Lebo takto hovorí Pán Hospodin: Hľa, Ja sám prídem a vyhladám Svoje ovce a pozriem sa na ne. ... Vyhľadám stratené a navrátim zaplašené, obviažem polámané a nemocné posilním...”* On pozná tých Svojich a je všetkým nablízku.

Vo vďačnej láske spojený

Bro. Frank

Vydavateľ: Ewald Frank, Postfach 100707, 47707 Krefeld, Nemecko
www.freie-volksmission.de

Slobodná ľudová misia Slovensko, I. Krasku 18, 917 05, Trnava
www.misia.sk

